

(۱۱)

باز هم نامه ای به فرماندار مکه !

این نامه را نیز امام (ع) به « قشم بن عباس » فرماندار مکه نوشتند و در این نامه وظائف مخصوص فرماندار در موسس حج و مقداری از وظایف عمومی او بیان گردیده اینک ترجمه من نامه ..

داضی نخواهد شد و ترا نخواهد ستد .
فرماندار! از اموال الهی (حقوق بی نوایان)
آنچه نزد تو جمع شده بمصرف محتاجان ،
عیال‌مندان بر سان ! و بکوش که حقوق الهی را
درست بمصرف حقیقی بر سانی و اگر احیاناً چیزی
از اموال زیاد آمد نزدما بفرست ! تایین مستحبین
 تقسیم کنیم .
الا ای فرماندار ! با همکاری فرمانده که از
زوار و حاجاج چیزی بابت اجاره منزل دریافت
نداشند چه خداوند متعال می‌فرماید :
در سرزمین حرم بومی و مسافر یکسانند
و یکسان می‌توانند از اقامت در آن بهره مند شوند
خدماما و شما را توفیق دهد تا آنچه را که حضرتش
دوست دارد انجام دهیم والسلام .
نامه ۵۶ از باب نامه های نهج البلاغه

پس احمد و نتای پروردگار ها ن ای
فرماندار ! مردم را دعوت بانجام مراسم
باش کوه حج کن و تسهیلات لازم را برای آنها فراهم
نمای ! و آنان را بیاد روزهای خدا ، انداز !
ودر هر صبح و شام رسمآ جلوس کن ! به پرسش -
کنند گان پاسخ ده ! نادانان را تعلیم نمای !
بادانایان مذاکره و مشاوره کن ! تنها با زبان
خویش با مردم سخن بکو و شخصاً با آنها ملاقات
کن مستقیماً با مردم در تماس باش و کارهارا به
حاجب و دریان و پیشکار و امکن دار ، ادب بر جوع
را از ملاقات خویش محروم مدار ! زیرا اگر
کسی اولین مرتبه از دیدار تو محروم شد و
نتوانست خواهیش را با تو در میان بگذارد هر
چند بعد از هم به تقاضایش رسید کی نموده و حاجاتش
را بر آوری آزدگی قبلی کار خودش را کرده

رخداده است که چه بسا برای آنملتها اهمیت فراوانی داشته است ، یکروزملتی شاید فتح و پیروزی وغلبه بر ملت دیگر بوده ، یکروز روزه و پیشوائی درمیان ملتی پدیدآمده است که موجب نجات از چنگال ظلمها و ستمها بوده است ، خلاصه حوادث مختلف ، فتحها ، پیروزیها ، تولددها و وو برای ملتهای جنبه حیاتی داشته است که در طول قرنها خاطره آنروزها را محترم دانسته بنام روزپیروزی و سالروز تولد و امثال آن جشن می گیرند و یادبود آن وقایع را بزرگ می شمرند و غریز میدارند .

اسلام معتقد است روزهای بخدا نسبت دارد و آنروزهایی است که : یکملت در اثر طبیان فراوان وسر کشی بی اندازه و غوطه ور شدن در فساد ، طومار سعادتش در هم نود دیده شده و کاخ تمدن آنهاز پر و رو گردیده و نامشان در گورستان تاریخ دفن شده .

و یا : مردمی گرفتار چنگال ظلم و ستم محدودی ستمگر و زودگو بوده اند ، ستمگران آنها را بندگی و بردگی خود داده اشته حاصل زحماتشان را به یافما می برده اند و خود را با عنوان « خدامی » بر آنها تعییل کرده از گردهشان یاری کشیده اند در این میان بارقهای درخشیدن گرفته مردی پاکباز اذ میان همان طبقات محروم و رنجبر بیا خاسته و خود را « موس » وار به آب و آتش زده و دفتر هستی ستمگران را به باد داده است .

و یا : رادرمدى تهرمان بالانحرافات مبارزه کرده بست را در هم شکسته و خنثی جانشیرین خود و فرزندش را در طبق اخلاقی گذارد و در راه

توضیح و تفسیر در عرف ولغت گاه خانه ها ، خیابانها ، مکانها ، روزهارا به افراد و اشخاص نسبت می دهد میگویند مثلا خانه ملت ، خیابان ابن سينا ، روزگودک ، روزدهقان ، روزمادر و وو ، منظور اذاین نسبت و اضافه این نیست که مالک خانه و خیابان ملت وابن سينا هستند و یاروزگودک و دهقان و مادر روزهایی هستند که کودک و مادر و دهقان در این روزها بدنه آمده اند ، بلکه این اضافه یا به خاطر شرف مضار و تملق آن بشآنی از شئون مضار الیه است ، چنانچه در مثال خانه ملت که دارالشورای نمایندگان ملت و متعلق بشئون جامعه است و یا به جهت شرف مضار ایه و تجلیل از آن بواسطه این انتساب ، چنانچه در مثال خیابان ابن سينا روز مادر و وو که به خاطر تجلیل ارابن سينا و مادر خیابانی از خیابانها و روزی از روزها را بانها نسبت داده اند .

در قرآن کریم نیز اذاین گونه اضافات و نسبتها فراوان بچشم میخورد مثلا قرآن حضرت عیسی (ع) راه روح الله — روح خدا ، « افراد بالایمان راه حزب الله — حزب خدا » ، مسجد — الحرام را « بیت الله — خانه خدا » ، روزهایی رابه نام « ایام الله — روزهای خدا » ، خوانده است ، دانشمندان این امامها اضافه تشریفی میخوانند ، امام به پیروی از قرآن مجید به فرماندار می نویسد : حجرا به پادار و آنها را بیاد روزهای خدا انداز ا

روزهای خدا چه روزهایی است ؟
دربیان ملةها و جوامع بشری اتفاقاتی گوناگون

نگرده صلح و صفا برقرار نباشد بجای هزاران گاو و گوسفند ملیونها انسان کشته می‌شود او و که چه صحنه وحشتناک و جنایت باری پیش می‌آید قربانی می‌گنند و در موقع ذبح نام خدارا برده و دعا میخوانند تا بفهمند و بفهمانند که قربانی و کشتنار نیز در اسلام بایستی به امر و فرمان خدا انجام شود نه به فرمان هوی و هوش و خودخواهی، آری آنجا اسلام اجازه جنک و جهاد میدهد که برای دفاع از شرف انسانیت و مبارزه با استمگران و حفظ حقوق محروم‌ان، مجاهد قربة‌الله قدم به عرصه کارزار نهاد. بنابر این آنروز را بنام «عید قربان» عید تضیییه و فداکاری جشن می‌گیرند. اینها همه مصادیق روزهای خدا استه امام میفرماید: «وَذَكْرُهُمْ بِيَامِ اللَّهِ أَيْمَنَ رُوزَهَا رَابِعُهُمْ يَادَآوْرُوشُوا بِشَنَاسِنَدَ، بِدَانَدَ، بِفَهْمَنَدَ از تاریخ درس بگیرند و ضمناً هم با روزهای سایر ملتهما مقایسه کنند. عیسی و یهاتولد حضرت مسیح را جشن می‌گیرند، دیگران خاطره پیروزی‌ها و غلبه بر سایرین را بزرگ می‌شوند ولی اسلام! و مسلمانان: ...

مسلمانان تنها دو عید اسلامی دارند که در متن مذهب بنو آن عید از آنها یاد شده است، یکی همان عید فطر و دیگری عید اضحی و هردو خاطره کار و عمل است، یاد بود پیروزی بر هوسهای سرکش، یاد بود ذممتها و مشقتهای است که برای پیروی کاخ سعادت انسانیت کشیده شده است.

درست است که ما بخاطر قدردانی از شخصیتها و رجال بزرگ اسلام پیامبر اکرم (ص) و ائمه شاهد خونزیر یه‌مامی شوند تا به فهمند اگر خدا

معبود حقیقی حاضر به فداکاری شده است. و یا: همویرای جلو گیری از تشتت و اختلاف مردم و گردآوری آنها تحت لوای واحد ونجات بشریت از بتپرسنی و شرک پایگاهی ساخته و شالوده خانه مردم، خانه خدا، محل قیام، مرکز امن، شهر امن و امنیت را ریخته است. و یا: ملتی با مردم پرورد گاریک ماه دارو زده گرفته و در مبارزه با هوسهای سرکش سرفراز بیرون آمده اکنون خاطره این پیروزی را یعنی «عید فطر» جشن می‌گیرد.

و یا: ثروتمندان و توانگران ملت به حج رفته‌اند، و خاطره فداکاریها و قهرمانی‌های ابراهیم (ع) را بزرگ داشته‌اند محترم شده گرد سی کرده بیان مجاهدات اسماعیل و مادرش افتاده‌اند و مسیس برای عبادت پرورد گار و احیاء آن خاطره‌ها و آمادگی بیشتر برای مبارزه با شیطان هوس به بیانهای مقدس و خالی از غوغای مادیت - عرفات، مشعر، منی - کوچ کرده‌اند و صبح روز دهم سر هار اتر اشیده بدینو سیله عمر من عبودیت و بندگی به پیشگاه پرورد گار نموده و گوسفندی نیز برای اطعام بیچارگان ذبح کرده‌اند تا با این عمل بدیک تیر چند نشان زده باشند قربانی کرده‌اند که گرسنگان را سیر کنند، قربانی کرده‌اند تا بگویند پرورد گارا ماخود نیز حاضر به قربان شدن و فداکاری در راه توهیم، قربانی کرده‌اند تا بدینها بگویند بجای ریختن خون انسانهای بی گناه گاو و گوسفند را قربانی کنید، و شکمها گرسنگان را باین سیله سیر نمایید، قربانی می‌گردد و خود شاهد خونزیر یه‌مامی شوند تا به فهمند اگر خدا

شهردار ندبه سمع او بر سانندلذا امام دستور میدهد:
« ولا يكُن لَكَ إِلَّا نَاسٌ سَفِيرُ الْأَسَانِكِ وَلَا
حَاجِبُ الْأَوْجَهِكَ ».

اموال الله

بیت المال هر شهری در حکومت امام دور قم
پول داشت : یک رقم اموالی که از خراج وغیره
بدست می‌آید و صرف کارهای عمومی و امور
اصلحی شهری شد و یک قسم اموالی که از راه
وجوه واجبه مانند ذکوه و خمس بدست می‌آمد
که امام از آنها به : مال الله — اموال الله
تعییر می‌فرماید که این قسم اذام اموال بایستی فوری
بعصر فرمستمندان شهر بر سر واگرمزاده داشت
به مرکز نزد امام بفرستند تا صرف مستمندان
ساختمان پلاکه شود .

در سرزمین حرم همه یکسانند

سر زمین مکه از دوز اول برای اقامه
شعائر الله و برگزاری مراسم پر شکوه حج
اختصاص یافته ، و با مرپرورد گار مسافر و بومی
در آن یکسانند ، همه آزادانه و بطوط مساوات
می‌توانند مناسک خود را انجام دهند ، مکه
شهر امن اعلام شده و مسجد الحرام خانه مردم ،
پس کسی در آنجا مزیت مخصوصی ندارد . علاوه
بر این در حکومت اسلامی مکه سر زمینی است که
بدست سربازان اسلامی گشوده شده و با مطلع
« مفتوح الغنوه » است و برای همین دوجه کسی
در آنجا مالک زمین نیست امام بفرماندار دستور
میدهد به مردم مکه ابلاغ کن که از بابت اجراء
خانه اذکسی چیزی دریافت ندارند فقهاء اسلام
از سنی و شیعی در باره اجراء خانه‌های مکه دو
تفوی دارند ، برخی اجراء دادن و پول گرفتن
را حرام میدانند و عده بیشتری (مشهور) اجراء
گرفتن را مکروه و ناروا میدانند از این جهت
امام می‌فرماید : « مَرْأَهُ مَكَّةَ أَنْ لَا يَأْخُذُوْهُنَّ
سَائِنَ اَجْرًا فَإِنَّ اللَّهَ سَبَعَانَهُ يَقُولُ سَوَاءُ الْعَافْفُ
فِيهِ وَالْبَادُ »

طاهرین می‌لادشان راجشن می‌گیریم ولی عینها
اسلامی تنها دوعید است فطر و قربان که هر دو
خاطره کار و کوشش است

تفاوت دیگری که اعیاد اسلامی با اعیاد
ساختمان ممل مدارد این است که محتوا غالباً مراسم عید
را توأم با شهود رانیها و فسادها برگزار می‌
کنند و مسلمانان این مراسم را با نماز و دعا و
دستگیری از مستمندان و دیدو بازدید از اقوام و
فamil و دوستان انجام میدهند .

و مجلس لهم العصرين

فرماندار در حکومت امام ، بایستی هر صبح
و عصر جلوس داشته باشد و مردم را پذیرد ، او
سه وظیفه دارد ۱- به پرسش‌های مردم پاسخ
گوید ۲- نادانان را تعلیم کند ۳- بادانشمندان
مذاکره نماید ... فاقت المستفتی و علم الجاهل
وذاکر العالم ... تردیدی نیست که امام نیخواهد
وظیفه معلم دستان و ملایمکنی را بدوش فرمان
دار بگذارد بلکه منظور تعلیم نادانان و مشورت
بادانشمندان و کارشناسان دژ امور مر بوط به شهر است
فرماندار بایستی باستیضاح مردم پاسخ گوید ،
مردم را در جریان امور بگذارد ، نادانان را
بوظائفشان آشنا سازد . این است منظور امام (ع)
از حملات : فاقات المستفتی و علم الجاهل او باید
با کارشناسان مذاکره کند ، از آنها طرح و
نقشه اصلاحی بگیرد ، در اداره امور شهر خود —
رأی و مستبد نباشد ... وذاکر العالم ،

تعاصم با مردم !

فرماندار باید شخصاً با مردم تعاصم بگیرد ،
کارهارا بحاجب و در باره امور اداره . مستقیماً
دخلت کند ، مردم می‌خواهند فرماندار خود را
به بینند ، ازاو حرف بشنوند ، اشکالات کار را با او
در میان بگذارند ، از جریان امور شهر با خبر
باشند ، اگر بمنظرشان کاری بی جا شده او را
استینجا کنند و اگر طرح و نقشه خوبی برای